

opusdei.org

Rozważania: piątek 4 tygodnia wielkanocnego

Rozważanie na piątek 4
tygodnia wielkanocnego.
Proponowane tematy to:
spojrzenie skierowane ku
Niebu; życie wieczne nie
oddziela nas od świata; Pan
Jezus jest drogą.

20-04-2021

- Spojrzenie skierowane ku
Niebu;

- Życie wieczne nie oddziela nas od świata;
 - Pan Jezus jest drogą.
-

«NIECH SIĘ NIE TRWOŻY serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie!» (J 14,1). Te słowa wypowiada Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy. Pan wyraża swoją olbrzymią serdeczność wobec tych, którzy podążali za nim przez trzy lata. Jednocześnie ostrzega ich przed pewnymi bolesnymi wydarzeniami, które nadchodzą: zdrada jednego z najbliższych uczniów i zaparcie się Piotra. Nadchodzą ciężkie chwile dla Jego uczniów, ale Pan Jezus nie chce, aby podupadli na duchu. Wobec zbliżających się przeciwności, Pan zachęca swoich uczniów, aby skierowali swoje spojrzenie na Niebo. «W domu Ojca mego jest

mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział» (J 14,2).

Niebo jest celem, do którego zdążamy. Oczywiście, kochamy ten świat, który wyszedł z rąk Bożych, i nasze serce cieszy się tyłoma dobrymi rzeczami, które w nim odnajdujemy. Czujemy się kochani przez Pana Boga już na tej ziemi i napełnia nas to radością. Ale wiemy, że ta radość umacnia się dzięki pewności ostatecznej radości.

«Napawa mnie szczęściem – stwierdzał św. Josemaría– pewność, że osiągniemy Niebo, jeśli tylko będziemy wierni do końca; raduję się na myśl o szczęśliwości, która stanie się naszym udziałem, *quoniam bonus*, ponieważ mój Bóg jest dobry i nieskończone jest Jego miłosierdzie»^[1].

Jak bardzo pomaga nam nadzieja nieba. W ten sposób możemy oceniać prawdziwe wymiary tego

wszystkiego co nas dotyka, zarówno tego co przyjemne jak i tego, co trudne. «Tylko wiara w życie wieczne pozwala nam naprawdę miłować historię i teraźniejszość, ale bez przywiązywania się, w wolności pielgrzyma, który kocha ziemię, ponieważ jego serce jest w niebie»^[2]. Życie wieczne jest nagrodą, która nie zawodzi, będzie to moment, w którym będziemy złączeni z Bogiem i niezliczonymi osobami. Wszystkie wysiłki okażą się warte podjęcia. «Mówię, że ma wielką wagę, i jest warta wszystko –pisze święta Teresa od Jezusa– duża i zdeterminowana determinacja, aby nie zatrzymać się, aż do dotarcia, niezależnie od tego co nas spotka, co się zdarzy, jakie wysiłki należy podjąć, kto będzie szemrać»^[3].

JAK BĘDZIE WYGLĄDAĆ NIEBO? Na czym polega wieczność? W jaki sposób doświadczymy nieskończonej miłości bez przesytu? Wiemy dzięki wierze, że będzie to moment pełnego szczęścia, oczekiwanej szczęśliwości, ale nie możemy w sposób jasny zrozumieć w jaki sposób się to stanie. «Wyrażenie *życie wieczne* usiłuje nadać imię tej nieznannej a znanej rzeczywistości. Z konieczności jest to określenie niewystarczające, które wywołuje zamieszanie. Określenie *wieczne* budzi w nas bowiem ideę czegoś nie kończącego się, i tego się lękamy; kojarzy nam się ze znanym nam życiem, które kochamy i którego nie chcemy utracić, ale jednak równocześnie przynosi ono więcej trudu niż zaspokojenia, a zatem podczas gdy z jednej strony pragniemy go, z drugiej go nie chcemy. Możemy jedynie starać się myślał wybiec poza doczesność, w której jesteśmy uwięzieni i w jakiś sposób przeczuwać, że wieczność nie

jest ciągiem następujących po sobie dni kalendarzowych, ale czymś, co przypomina moment ostatecznego zaspokojenia, w którym pełnia obejmuje nas, a my obejmujemy pełnię. Byłby to moment zanurzenia się w oceanie nieskończonej miłości, w którym *czas* – przed i potem – już nie istnieje. Możemy jedynie starać się myśleć, że ten moment jest życiem w pełnym znaczeniu, wciąż nowym zanurzaniem się w głębie istnienia, podczas gdy po prostu ogarnia nas radość»^[4].

W każdym razie, możemy mieć pewność, że Pan Bóg w momencie wezwania nas przed swoje oblicze całkowicie przekroczy nasze wyobrażenia. W końcu to On sam przygotowuje nam miejsce (por. J 14, 2). Ale myślenie o Niebie nie oddziela nas od spraw tego świata. Wręcz przeciwnie: w naszym codziennym oddaniu innym, w szczegółach, które czasami wydają się mało znaczące,

przygotowujemy nasze serce, aby otrzymać całe to szczęście, którym zostaniemy napełnieni. «Nadzieja nie oddala mnie od spraw tej ziemi – mówił św. Josemaría–, lecz przybliża mnie do tych spraw w sposób nowy»^[5].

SŁOWA JAKIE Pan Jezus wypowiedział tamtej nocy były trudne do zrozumienia przez jego apostołów. Tomasz jasno wyraża swoją wątpliwość: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» (J 14, 5). Odpowiedź Pana Jezusa jest bardzo konkretna: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie» (J 14, 6).

W naszej drodze ku życiu wiecznemu zawsze możemy zwrócić się ku Panu Jezusowi w poszukiwaniu kierunku.

Możemy Mu zaufać: «Nie bójcie się! Chrystus wie, co nosi w swoim wnętrzu człowiek. On jeden to wie!»^[6]. Jeśli Chrystus jest drogą, prawdę i życiem, to możemy spróbować odczytać wszystko to, co dzieje się w naszym życiu w świetle Jego osoby. W tym zadaniu wielką pomocą jest wytrwałe zgłębianie Ewangelii. «Pan wezwał nas, katolików –pisał św. Josemaría– żebyśmy szli tuż za Nim — i w tej świętej Księdze odnajdziesz życie Jezusa; lecz prócz tego powinieneś odnaleźć swoje własne życie»^[7]. Wielu świętych odnalazło klucz, aby zrozumieć co się z nimi działo po przeczytaniu jakiegoś fragmentu Ewangelii. Tam odnajdziemy głos Chrystusa, aby odnowić pragnienie dotarcia wraz z Nim do Nieba.

Możemy poprosić naszą Matkę, Maryję, aby pomogła nam «wszystkim zanieść Ewangelię życia, która zwycięża śmierć. Niech

wstawia się za nami, byśmy mogli
zyskać świętą śmiałość poszukiwania
nowych dróg, aby do wszystkich
dotarł dar zbawienia»^[8].

[1] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, nr 208.

[2] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 1 listopada 2012 r.

[3] Św. Teresa od Jezusa, *Droga doskonałości*, rozdział XXI, 2.

[4] Benedykt XVI, Encyklika *Spe salvi*, nr 12.

[5] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, nr 208.

[6] Św. Jan Paweł II, *Homilia*, 22 października 1978 r.

[7] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 754.

^[8] Franciszek, *Orędzie na Światowy
Dzień Misyjny*, 4 czerwca 2017 r.

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-piatek-4-tygodnia-wielkanocnego/> (26-03-2025)